

Список використаних джерел:

1. Єгоричева С.Б. Теоретичні аспекти банківських інновацій / С. Б. Єгоричева // Фінанси України. – 2010. – №8. – С. 84–95.
2. Мошенець О. Інноваційні продукти і технології на ринку банківських послуг / О. Мошенець // Фінансовий ринок України. – 2011. – №12. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.ufin.com.ua/analit_mat/gkr/168.htm
3. Золотарьова О.В. Інноваційні банківські продукти та специфіка їх упровадження в Україні / О. В. Золотарьова // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2016. - №16. – С. 112-115.
4. Английские банки тестируют идентификацию клиентов по селфи / Банковские инновации // [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://prodengi.kz/innovacii_v_bankah/anglijskie_banki_testiruyut_identifikaciyu_klientov_po_selfi/.
5. Кенийский банк будет работать через Telegram и Whatsapp / Банковские инновации // [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://prodengi.kz/innovacii_v_bankah/kenijskij_bank_budet_rabotat_cherez_telegram_i_whatsapp/.
6. Завадська Д.В. Інновації в банківській системі / Д. В. Завадська, О. В. Яценко // [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/10_DN_2012/Economics/1_106528.doc.htm
7. Полищук А.И. Коммерческие банки: новые услуги и инновационные технологии коммуникации / А. И. Полищук // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.i-free.com/industry/articles/572.

*Безпалый Р.В.,
студент ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені В.Гетьмана», м. Київ
Гернего Ю.О.,
кандидат економічних наук,
доцент кафедри інвестиційної діяльності ДВНЗ «Київський національний
економічний університет імені В.Гетьмана», м. Київ*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У ВІТЧИЗНЯНУ ОСВІТУ

В умовах посилення глобалізаційних тенденцій в економіці сьогодні відбувається формування якісно нового суспільства. Це зумовлює зростання ролі людського капіталу, перетворення освіти у один із ключових факторів конкурентоспроможності національної економіки. Яскравим прикладом наведених вище тенденцій є досвід ряду розвинених країн світу, де за рахунок розширення спектру залучених інвестицій у розвиток освіти та професійної підготовки громадян відбувся якісний соціально-економічний стрибок навіть при відсутності істотних природних багатств. Зокрема, з-поміж таких країн

можемо відзначити Німеччину, Південну Корею, Тайвань та Японію, які зберігають провідні міжнародні позиції за рахунок результативних інвестицій в освіту та науку. Однак, в Україні процес розвитку освіти постає перед певними проблемами, які потребують вирішення. Це зумовлює актуалізацію відповідних досліджень, що дозволить активізувати та підвищити результативність залучення інвестицій у вітчизняну освіту в майбутньому.

Традиційно, ключовим інвестором в освіту є держава. Тому, насамперед, аналізуємо обсяги та динаміку державних інвестицій у сферу освіти в Україні (див. Табл. 1).

Таблиця 1

Обсяг видатків зведеного бюджету України на освіту за 2013-2017рр.

№ з/п	Показник	2013	2014	2015	2016	2017
1	2	3	4	5	6	7
1	Загальні видатки зведеного бюджету, млрд грн.	505,84	523,13	679,87	835,6	1056,76
2	Видатки на освіту, млрд грн.	105,54	100,11	114,19	129,44	176,76
3	Валовий внутрішній продукт, млрд грн.	1454,93	1566,73	1979,46	2383,18	2645,33
4	Видатки на освіту у % до ВВП	7,25	6,39	5,77	5,43	6,68
5	Видатки на освіту у % до видатків зведеного бюджету	20,86	19,14	16,80	15,49	16,73

Джерело: складено авторами на основі [1, 2].

Як видно з таблиці, за останні роки відслідковувалася негативна тенденція до зниження частки видатків на освіту в загальному зведеному бюджеті та у відношенні до ВВП, хоча й обсяг фінансування в абсолютному вираженні зростає. Така тенденція пов'язана зі значним збільшенням обсягів видатків на інші сфери у порівнянні з освітою. Однак, у 2017 році дана тенденція почала покращуватися.

По-друге, існує складність в оцінці ефективності інвестицій в освіту. Як стверджують науковці, для кожної з існуючих моделей оцінювання ефективності різних видів інвестування у людський капітал (зокрема в освіту) характерна низка переваг та недоліків, особливості розрахунку, ступінь об'єктивності, що обумовлюють специфіку її застосування на практиці. Проте, до сьогодні відсутня методика комплексної оцінки ефективності інвестування в освіту, яка була б

зручною та доцільною для практичного застосування в умовах економіки України [3].

Крім того, у нашій країні існує низка проблем стосовно освітніх стандартів, які хоча й містять регіональну та вузівську компоненти, що залишаються на розсуд навчального закладу та осіб, які отримують освіту, зазвичай не повно враховують потреби галузі або бізнесу. Роботодавці зацікавлені у підготовці спеціалістів вузького профілю, тому досить часто не бажають інвестувати кошти в освоєння дисциплін гуманітарного та соціально-економічного циклу, яким приділено левову частку часу в існуючих навчальних планах у порівнянні із західноєвропейськими.

Для сучасного суспільства характерний «синдром вищої освіти», який зумовив збільшення кількості фахівців з вищою освітою, що відобразилося на показниках ринку праці. Кадри, які забезпечують науково-технічний прогрес (мають високий рівень рентабельності) – науковці та викладачі вищих навчальних закладів, оплачуються значно нижче, ніж кваліфіковані робітники. Проте, однією з умов ефективних інвестицій в освіту є перевищення рівня оплати праці випускників з високим рівнем освіти над оплатою праці випускників з більш низьким рівнем [3]. На жаль, це все ще залишається проблемою в Україні.

Таким чином, на основі наявних проблем можна розробити ряд рекомендацій стосовно підвищення ефективності інвестицій у сферу освіти:

- першим кроком на шляху реалізації відтворювального потенціалу вітчизняної освіти має стати підвищення ефективності формування та використання інвестиційних бюджетних видатків;
- важливо переглянути та удосконалити методику визначення ефективності використання інвестиційних коштів для цілей функціонування та розвитку освіти, а також порядок її затвердження на державному рівні;
- необхідно актуалізувати механізми формування замовлень на освітні послуги;
- активізувати інтеграційні процеси в частині співпраці вітчизняних освіти та науки у рамках міжнародного освітнього і наукового простору; співпрацю з міжнародними, регіональними та національними фондами, налагодження взаємовигідних зв'язків із закордонними партнерами;

- врахувати реальні потреби та інтереси усіх суб'єктів, які мають відношення до системи освіти під час формування інвестиційної політики держави.

Впровадження даних заходів, на нашу думку, сприятиме зниженню інвестиційних ризиків та активізації інвестиційної діяльності в освітній сфері, що стане запорукою економічного розвитку нашої країни.

Список використаних джерел:

1. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Видатки зведеного бюджету України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cost.ua/budget/expenditure/>.
3. *Яровенко Т.С.* Інвестиції в освіті: особливості, проблеми та тенденції [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://economics-issues.com.ua/zmist-zhurnalu/ekonomika-sogodennya-aktualni-pitannya-ta-perspektivi-2013-2/investici%D1%97-v-osvitiosoblivosti-problemi-ta-tendenci%D1%97/>.

*Блохіна М.М.,
студентка Університету державної фіскальної служби України, м. Ірпінь*

СТАН БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ

Банківська система у будь-якій країні, незалежно від економічної системи та способу організації суспільних відносин, відіграє ключову роль у розвитку вітчизняної економіки, адже здатна забезпечувати ефективний обіг фінансових ресурсів у державі. Саме банківська система відіграє важливу роль в утворенні сприятливого середовища для мобілізації й вільного переміщення капіталів, для нагромадження коштів потрібних для структурної перебудови економіки, для розвитку вітчизняного підприємництва. Без надійного і сильного банківського сектору не може бути успішною економічна політика будь-якого уряду.

Загалом проблеми розвитку банківської системи в Україні досліджувалися багатьма фахівцями, серед яких можна виділити праці Мельник Л.М., Мельник Л.В., Барановського О.І., Васильєвої Т.А., Продан М.В., Вантух Т.З. та ін.

Метою даного дослідження є аналіз сучасного стану банківської системи, виокремлення проблем її подальшого розвитку та розробка пропозицій щодо шляхів подолання зазначених перешкод.